

ת"פ 1096/09/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ואיל דאר מוסא

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 1096-09-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' דאר מוסא(עציר)

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ואיל דאר מוסא (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עורכת דין מעין דואק

הנאשם - הובא משב"ס

ב"כ הנאשם עורך דין אסף שלם

גזר דין

הכרעת הדין

א. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של שהיה שלא כדין לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיף 413ב' ו-29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970.

העבירות בוצעו ביום 23.8.16, אז נלכד הנאשם בכף ונעצר. לאחר מכן, הוגשו כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, והנאשם נותר עצור עד היום.

ב. תמצית העובדות על פי הכרעת הדין היא כי הנאשם השתתף בגניבתה של משאית שבבעלות חברת א. חיון בע"מ, אשר חנתה בכתובתו של הנהג מטעם החברה. גניבת המשאית תוכננה ונהגתה זמן רב מראש, על ידי בנו של בעל החברה, גיל חיון, שהיה שקוע בחובות, וכוונתו היתה להעביר את המשאית לאזור יו"ש, לצורך פירוקה, לשם כיסוי

חובותיו. עובר ליום 23.8.16 בשעה 21:53, הגיע הנאשם למקום, תוך שהייה שלא כדין בישראל, ופגש את חיון בסמוך למשאית. בשלב זה מסר לו חיון את מפתחות המשאית וקוד הנעילה, וכן סייע לו בהתנעת המשאית. הנאשם נהג במשאית בכיוון הכללי לבית לקיה, כשחיון נוסע אחריו ברכבו. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. במהלך הנסיעה נמצאו חיון והנאשם בקשר טלפוני רציף, והנאשם התייעץ עמו לגבי מסלול הנסיעה במטרה לחמוק ממחסומי המשטרה. בסמוך לשעה 22.23 נעצר הנאשם על ידי כוחות המשטרה בעיר מודיעין בעודו נוהג במשאית. חיון נסע מהמקום, ונעצר כעבור כמה ימים.

בהכרעת הדין קבעתי כי הנאשם נהג לכל הפחות בעצימת עיניים, למרות תמרורי אזהרה מעוררי חשד רבים שעמדו על דרכו, ובכך שיתף עצמו בגניבת המשאית. הנאשם הסכים להסיע את המשאית על פי בקשתו של אלמוני שאין לו היכרות של ממש עמו, למרות ששהה בישראל שלא כדין, ולא היה בידו רישיון נהיגה, בשעת לילה מאוחרת, לכיוון יו"ש (או לחילופין, לכיוון בלתי ידוע), ותוך שחיון מלווה אותו ומנחה אותו כיצד להתחמק ממחסומי המשטרה. קבעתי כי גרסת הנאשם לפיה נהג בתמימות במטרה לסייע לאותו אלמוני שפנה לעזרתו היתה בלתי משכנעת ורצופה סתירות ופרכות. עוד קבעתי כי גרסת חיון שתיאר את השתלשלות העניינים תוך הפללת עצמו, היתה משכנעת ומהימנה.

לצד קביעותי האמורות, באתי לידי מסקנה לפיה לא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה גם שותף לקשירת הקשר לגניבת המשאית, זאת מאחר שעלה כי לא היתה היכרות קודמת בינו לבין חיון, ולא הובאו ראיות לכך שהיה שותף לתכנונו. קבעתי כי לא התקיימה הכוונה המיוחדת להשגת מטרת הקשר הפלילי לגניבת המשאית, ונראה כי תפקיד הנאשם התמצה בנהיגה במשאית בעקבות רכבו של חיון, כשלא ברור האם מסלול הנסיעה ויעדה היו נהירים לו בכלל.

טיעוני הצדדים

ג. ב"כ התביעה טענה כי הנאשם צעיר אך הספיק לצבור לחובות הרשעות קודמות בעבירות שהייה שלא כדין ואף תלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 5 חודשים. נטען כי הנאשם מילא תפקיד מרכזי בכך שניאות להסיע את המשאית הגנובה, וללא מעורבותו לא היתה העבירה נשלמת. עוד הפנתה התביעה לחומרת הנסיבות של העברת כלי רכב לאזור יו"ש, ובשעה שאין לנאשם רישיון נהיגה. בנוסף, המדובר היה במשאית בעלת ערך רב. לדעת התביעה מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. מוטעם התביעה הוגשה אסופת פסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בעבירות דומות נמוך באופן משמעותי מזה שהציגה התביעה והגיש אסופת פסיקה מטעמו. נטען כי בענייניו, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהעברין העיקרי, חיון, לא נעצר אלא מהלך חופשי, למרות שהוגש גם נגדו כתב אישום חמור ביותר. מכאן למד ב"כ הנאשם כי מעצרו של הנאשם נעוץ בהיותו תושב האזור בלבד. נטען כי הנאשם היה בתפקיד השליח בלבד, לא היה שותף לקשירת הקשר לגניבת המשאית, לא היה שותף לתכנונו של חיון, ולא גרף רווח כלשהו. למעשה הנאשם הורשע מכוח עצימת עיניים בלבד. עוד נטען כי הנאשם מפוחד מפני אחרים, בשל מעורבותו בעבירות. לדעת הנאשם מתחם העונש ההולם צריך היה לכלול ענישה של מאסר בעבודות שרות, וראוי לגזור עונש בתחתית המתחם.

מתחם העונש ההולם

חומרה מיוחדת נודעת לעבירות רכוש שבוצעו כלפי כלי רכב, ואין צורך להאריך ולחזור על דברים ידועים, די אם אפנה

לרע"פ 7890/10 מליטאת נ' מד"י (1.11.10); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מד"י (15.5.06);

בע"פ 7163/13 כאסוואני נ' מד"י (3.8.14), קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם בעבירה של גניבת רכב, נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. כמו כן, נקבע ברע"פ 1345/14 אבו הדוואן נ' מד"י (23.2.2014), כי עונש מאסר בפועל של 9 חודשים לעבירה בודדת של גניבת רכב מתחכמת הוא עונש מקל. ואמנם, בגין עבירות של גניבת רכב, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר למשך חודשים ארוכים (ע"פ 50867-07-15 בלעום נ' מד"י (24.11.15); ע"פ 21094-07-12 מסרי נ' מד"י (20.1.13); ת.פ. 13681-08-12 מד"י נ' רגבי (9.1.14); ת.פ. 26962-11-14 מד"י נ' רג'בי (6.10.15); ת.פ. 8513-02-10 מד"י נ' מוגרבי (7.3.11).

בנוגע לעבירות גניבת רכב שבוצעו על ידי שוהים שלא כדין נוהגים בתי המשפט להחמיר, בייחוד כשהמדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד (עפ"ג 10851-05-15 מד"י נ' צלאח (6.7.15); ת.פ. 1462-07-15 מד"י נ' קנבר (12.11.15), או כאשר בוצעו עבירות נלוות של נהיגה פוחזת, הכשלת שוטרים וכו' (עפ"ג 61853-01-13 דעמה נ' מד"י (7.4.13); ת.פ. 57394-03-15 מד"י נ' דאוד (30.6.15).

עם זאת, במקרים רבים שבהם המדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי, אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב, שהייה שלא כדין ונהיגה ללא רישיון, הוטלו עונשי מאסר בפועל מתונים בהרבה מן העונש לו עותרת התביעה. סקירת הפסיקה מעלה כי בדרך כלל המדובר בעונשי מאסר לתקופה הנעה בין 8 ל-12 חודשי מאסר (לשם הדגמה אביא מבחר החלטות, אם כי ניתן לאתר החלטות דומות רבות: ת.פ. 6456-06-13 מד"י נ' קואסמה-12 חודשי מאסר; ת.פ. 7206-01-14 מד"י נע' סמיח (28.5.14)-9 חודשי מאסר; רע"פ 2011/10 בדרן נ' מד"י (12.4.10)-8 חודשי מאסר; ת.פ. (מחוזי מרכז) 3395-11-12 מד"י נ' אבו שנב (13.3.13)-10 חודשי מאסר; ת.פ. 4994-02-10 מד"י נ' אלשעור (18.3.10)-9 חודשי מאסר; ת.פ. 9235-02-13 מד"י נ' הניה (17.9.13)-12 חודשי מאסר; ת.פ. 53317-07-12 מד"י נ' פטפאטה (11.12.12)-10 חודשי מאסר; ת.פ. 53069-01-13 מד"י נ' גרייב (12.6.13)-11 חודשי מאסר; ת.פ. 4613-11-12 מד"י נ' אבו סנינה ואח' (12.3.13)-8 חודשי מאסר; ת.פ. 43538-11-14 מד"י נ' ראעי (17.5.15)-12 חודשי מאסר; ת.פ. 37466-07-15 מד"י נ' יאסין (12.1.16)-10 חודשי מאסר).

בענייננו, הנאשם עצם עיניו לנסיבות שבהן נתבקש להסיע את המשאית, ועל כן הורשע בגניבתה. כמו כן, שהה בישראל שלא כדין, ואף ניצל שהייתו זו לצורך ביצוע של עבירות חמורות. בנוסף, נהג ללא רישיון וללא ביטוח.

ואולם, שומה על בית המשפט להתחשב במספר עובדות שהן ייחודיות למקרה זה. ראשית, כפי שטוען ב"כ הנאשם, עלה בבירור כי הנאשם לא היה היוזם של העבירה ולא היה שותף לתכנונה. יתרה מזו, לא נטען ולא הוכח כי הנאשם הוא שהיה אמור להפיק רווח של ממש מן העבירה, אלא נראה שאחרים קשרו קשר פלילי עם חיון לגניבת המשאית והנאשם נשלח מטעמים רק לצורך הסעתה לכיוון האזור. זהותם של אותם אחרים לא נודעה לתביעה, והם לא נתנו את הדין בגין העבירות, אלא הנאשם הוא היחיד הנותן את הדין. שנית, הנאשם לא התפרץ לתוך המשאית, אלא קיבל אותה מידיו של חיון, שמסר לו את המפתחות וקוד הנעילה. אמנם קבעתי כי היה בהתרחסות כדי לעורר חשד כבד בנוגע לכשרות הנסיעה, אך חומרת מעשי הנאשם מצויה במדרג נמוך ביחס למי שהתפרץ לרכב לשם גניבתו. שלישית, אכן יש משקל לכך שיוזם העבירה העיקרי, חיון, שוחרר בתנאים, והוא מנהל את משפטו בהיותו חופשי, שעה שהנאשם עצור כבר מזה 10 חודשים. אמנם הנאשם ביצע גם עבירה של שהיה שלא כדין שהיה בה כדי להקים עילת מעצר בשונה מחיון שהוא אזרח ישראלי, אך עדיין יש להתחשב בנתון זה. רביעית, יש להתחשב בכך שאף כי העבירות היו עלולות להביא לנזק כבד עבור החברה שבבעלותה היתה המשאית, הרי בפועל לא נגרם נזק ממשי, שכן המשאית נתפסה במהלך הנסיעה

והושבה לבעליה.

נוכח כל הנימוקים הללו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-14 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם צעיר למדי, אך הספיק לצבור לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של שהיה שלא כדין. בשנת 2012 נדון בגין עבירה זו למאסר למשך 30 יום; בשנת 2015 נדון בגין עבירה זו והוארך המאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו, אך הוא שב וביצע את העבירה בשלישית: ביום 10.11.15, בת.פ. 17898-11-15, נדון למאסר בפועל וכן הוטל עליו מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוא בר הפעלה בעניינו. כמו כן, הוטלה עליו התחייבות בסך ₪ 3,500 שהיא בת הפעלה כיום.

מצד שני, הנאשם לא ביצע מעולם עבירות רכוש נוספות.

מכלול הנסיבות מוביל למסקנה שיש לגזור על הנאשם עונש בגדרי המתחם ולהורות על הפעלת המאסר על תנאי.

אשר על כן אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 23.8.16 עד היום.
- ב. יופעל מאסר על תנאי בן 5 חודשים התלוי נגד הנאשם, מת.פ. 17898-11-15. הנאשם יישא עונש זה בחופף ובמצטבר לעונש שהטלתי כך שבסך הכל יישא 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר.
- ג. תופעל ההתחייבות מת.פ. 17898-11-15. הנאשם ישלם את הסכום ב-6 תשלומים חודשיים ורצופים החל מיום 1.12.17 ובכל 1 לחודש עוקב.
- ד. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש כלפי רכב מסוג פשע.
- ה. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.
- ו. חודש אחד מאסר על תנאי לשנה משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של נהיגה ללא רישיון או ללא ביטוח.
- ז. פסילה מלנהוג ברכב למשך שבעה חודשים. הפסילה תחל מיום שחרורו של הנאשם, זאת מאחר שאין לו רישיון נהיגה.
- ח. שישה חודשי פסילה על תנאי, למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש כלפי רכב, או עבירות שהייה שלא כדין.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ז, 22 יוני 2017, בהעדר הצדדים.